

In zijn linkerhand heeft hij een zaklamp vast en
met zijn rechterhand maakt hij een konijn.

“Konijntjes zijn lief,” zegt Daan trots.
Op de muur verschijnt een schaduwkonijn.

Konijn verstoppt zich snel.

“Papa, nu zijn ze vrienden,” zegt Daan.

Want opgegeten worden door schaduwkrokodil...

Daan griezelt ervan.

Daan voelt zich sterk, hij voelt zich
dapper.

Hij hoeft niet lang te zoeken, want
een eindje verderop glinstert een
prachtige steen. Hij pakt de
steen en loopt
rustig door.

